

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 1 września 2020 r.

DIH-4.709.41.2020.BP

DECYZJA DIH – IV/50/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy TD System Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku - Białej od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Krakowie nr 80/2020 z dnia 25 czerwca 2020 r. (nr akt sprawy: WN.8361.341.2019), którą na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8 października 2019 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie, zwany dalej również „Małopolskim WIIH”, zawiadomił przedsiębiorcę TD System Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku - Białej zwanego dalej również „Stroną”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „ustawą o informowaniu o cenach”. Przedmiotowe pismo zostało doręczone 15 października 2020 r.

W toku kontroli, przeprowadzonej w dniu 7 listopada 2019 r. przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego WIIH, miejsca parkingowego mieszczącego się w Oświęcimiu przy ul. Zaborskiej 26, należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen, stwierdzając brak uwidocznionej ceny za miejsce parkingowe w taki sposób aby było czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego poruszających się po drogach publicznych, co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 12

ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”. Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 13 grudnia 2019 r. (nr akt kontroli: WN.8361.341.2019). Pełnomocnik Strony pismem z dnia 17 grudnia 2019 r. zgłosił uwagi do protokołu. Małopolski WIIH pismem z dnia 9 stycznia 2020 r. poinformował Stronę o pozostawieniu wniesionych uwag bez rozpoznania z uwagi na fakt wniesienia ich po terminie oraz braku pełnomocnictwa dla osób wnoszących przedmiotowe pismo.

Organ pismem z 23 marca 2020 r. w ramach wystąpienia pokontrolnego zwrócił się o uwidocznienie cen za parking w taki sposób aby były czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca postojowego poruszających się po drogach publicznych.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 23 marca 2020 r., Małopolski WIIH poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.”, strona została pouczona również o przysługującym jej prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów w terminie 7 dni.

Strona pismem z 25 maja 2020 r. podtrzymała swoje stanowisko w sprawie tj. że przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen organ zastosował wprost, podczas gdy § 12 tego rozporządzenia w odniesieniu do przedsiębiorcy wynajmującego miejsca parkingowe nakazuje stosować je odpowiednio. Ponadto pismem z 29 maja 2020 r. Strona poinformowała, iż nie zastosowała się do wystąpienia pokontrolnego, uznając, że organ nieprawidłowo interpretuje przepisy rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Strona poinformowała również, że w okres pandemii zaprzestała pobierania opłat za postój na terenie parkingu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 80/2020 z dnia 25 czerwca 2020 r. (sygnatura: WN.8361.341.2020), Małopolski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu naruszenia obowiązku uwidaczniania cen jednostkowych towarów. Decyzja została odebrana w dniu 3 lipca 2020 r.

Pismem z dnia 17 lipca 2020 r. (data stempla 17 lipca 2020 r.), Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu podniosła naruszenie:

- 1) art. 6 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędne przyjęcie, że odwołujący się nie uwidocznili ceny za miejsce parkingowe w taki sposób aby była czytelna dla kierowców zbliżających się do niego, poruszających się po drogach publicznych;
- 2) art. 7, 77 § 1 i 80 kpa poprzez brak podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, brak wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego oraz błędne uznanie, że na podstawie materiału dowodowego

odwołujący się nie wykazał, że ceny za miejsce parkingowe są uwidocznione w sposób zgodny z prawem, co skutkowało błędnym ustaleniem stanu faktycznego i niewłaściwym przyjęciem, że teoretycznie możliwa jest sytuacja, że używający pojazdu niebędący klientem ALDI nie zostanie należycie poinformowany o cenie usługi.

Ponadto, z ostrożności procesowej Strona podniosła również zarzut naruszenia:

- 1) art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, w której waga naruszenia prawa jest znikoma, a Odwołujący się nie naruszył prawa, co skutkowało brakiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej;
- 2) art. 189f § 2 kpa przez jego niezastosowanie i niewydanie postanowienia wzywającego do usunięcia naruszenia prawa, co skutkowało brakiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej.

Strona, na podst. art. 136 § 1 kpa wniosła o przeprowadzenie dowodu z załączonych wydruków oznaczeń dotyczących opłat parkingowych, sposobu ich uiszczania oraz Regulaminu znajdującego się w miejscu przeprowadzania kontroli, na okoliczność treści tych wydruków, a w szczególności wykazania, że Odwołujący się należycie uwidocznili ceny za miejsce parkingowe w taki sposób, aby były czytelne dla osób zbliżających się do niego, poruszających się po drogach publicznych.

Pismem z 12 sierpnia 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił stronę o toczącym się postępowaniu w sprawie odwołania od decyzji Małopolskiego WIIH z dnia 25 czerwca 2020 r. oraz pouczył stronę o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz możliwości prawa wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów. Strona ze swojego uprawnienia nie korzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen na stacjach benzynowych ceny paliw uwidacznia się w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych. Zgodnie z ust. 2 przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy wynajmującego lub ochraniającego garaże, zadaszone wiaty oraz miejsca parkingowe albo przyjmującego na przechowanie pojazdy samochodowe.

Strona wnosząc odwołanie podnosi zarzut, iż przepisy rozporządzenia nie mają zastosowania względem niej, ponieważ: „*Odwołujący się nie jest osobą wynajmującą miejsca parkingowe, ale jest nie tylko Wynajmującym, ale również zarządcą parkingu, co wskazano w § 1 pkt 1.4 Regulaminu. W związku z tym, należy wskazać że Odwołujący się jest jedynie osobą także zarządzającą parkingiem na podstawie umowy zarządzania parkingiem. To z kolei powoduje, że nie można wobec Odwołującego się stosować art. 4 ust. 1 i 2 Ustawy w zw. z § 12 ust. 1 i 2 Rozporządzenia (...) Rozporządzenie mówi o zamkniętym kręgu podmiotów, wobec których ma zastosowanie art. 4 ust. 1 i 2 Ustawy w zw. z § 12 ust. 1 i 2*

Rozporządzenia. Wśród nich nie ma podmiotu, który zarządza parkingiem, a takim właśnie jest Odwołujący się.”

Odnosząc się do powyższego argumentu, należy wskazać na postanowienia Regulaminu Parkingu Niestrzeżonego przy obiekcie ALDI położonym przy ul. Zaborskiej 26 w Oświęcimiu. Zgodnie z § 1.1 Postanowienia niniejszego Regulaminu regulują zasady korzystania z parkingu przy sklepie, zarządzanego przez TD System Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku – Białej, ul.Cieszyńska 313 (dalej: Zarządca lub Wynajmujący). Z kolei, zgodnie z § 2.10 Umowa Najmu to Umowa Najmu Miejsca Parkingowego zawarta pomiędzy Korzystającym z Parkingu a Wynajmującym, zgodnie z treścią pkt 3.1 Regulaminu. Materiał dowodowy bezsprzecznie wskazuje więc, iż Strona jest podmiotem wynajmującym. Fakt, że występuje jednocześnie jako Zarządca nie wyłącza jej z grona adresatów przepisów nakładających obowiązek uwidaczniania cen.

Bezzasadną jest zatem konkluzja Strony, iż nie jest ona legitymowana biernie w niniejszym postępowaniu i nie można wobec niej zastosować w/w norm.

Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, iż na parkingu, na którym przeprowadzane były czynności kontrolne, brak było informacji o cenie za miejsce parkingowe umieszczonej w taki sposób, aby była ona widoczna dla kierowców poruszających się po drogach publicznych. Zgodnie z protokołem kontroli: *„(..) na terenie parkingu wywieszony był regulamin świadczenia usług – cennik parkowania. Nie spełniał on wymogów (...) ponieważ nie był czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca parkingowego, poruszających się po drogach publicznych”*. Powyższe ustalenia potwierdza dokumentacja zdjęciowa stanowiąca integralną część materiału dowodowego. Organ I instancji prawidłowo zatem stwierdził: *„Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż strona jest odpowiedzialna za niewidoczność ceny za miejsce parkingowe w taki sposób aby była czytelna dla kierowców pojazdów zbliżających się do niego, poruszających się po drogach publicznych”* – (str. 3 decyzji Małopolskiego WIIH).

Organ drugiej instancji nie ma wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego. Ustalenia kontroli wprost wskazują, na czym polegało naruszenie prawa przez Stronę. Należy przy tym zauważyć, że zgłoszony przez Stronę wniosek dotyczy dowodów w postaci dokumentacji zdjęciowej, które zostały już przeprowadzone przez Organ I instancji. Stąd też, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do przeprowadzania dodatkowego postępowania dowodowego, o które wnosi w odwołaniu Strona.

Ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, iż parking, który był przedmiotem kontroli nie był oznakowany informacją o cenie w sposób pozwalający zapoznać się z nią kierowcom zbliżającym się do niego, a poruszającym się pod drogach publicznych. Tym samym, naruszony został obowiązek uwidaczniania cen wskazany w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 12 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie informowaniu o cenach.

Nie sposób zgodzić się przy tym z zarzutem Strony, iż w przedmiotowej sprawie nie można zastosować wprost § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, lecz należy stosować go odpowiednio. Należy przy tym zauważyć, że Strona nie wskazała,

na czym, jej zdaniem, miałyby polegać „odpowiednie stosowanie” powołanego przepisu. Zgodnie z § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen na stacjach benzynowych ceny paliw uwidacznia się w taki sposób, aby były one czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych. Z kolei zgodnie z § 2.5 Regulaminu Parkingu Niestrzeżonego przy obiekcie ALDI położonym przy ul. Zaborskiej 26 w Oświęcimiu przez cennik należy rozumieć informację o opłatach umieszczoną przy wjeździe na Parking, na Parkomacie lub w innych miejscach zapewniających łatwą możliwość zapoznania się z nią. § 2.3 Regulaminu zawiera definicję Korzystającego z Parkingu przez którego należy rozumieć najemcę Miejsca Parkingowego będącego właścicielem, posiadaczem bądź używającym na jakiegokolwiek innej podstawie Pojazd, który wjeżdża Pojazdem na Parking. W Regulaminie brak jest natomiast zapisu, w myśl którego, Parking dostępny byłby tylko dla klientów sklepu ALDI. Ponadto zawarte w § 2.3 Regulaminu sformułowanie „Pojazd, który wjeżdża na Parking” nakazuje, zdaniem organu, stosowanie dyspozycji normy zawartej w § 12 ust.1 Rozporządzenia względem kierowców na drogach publicznych. Wskazuje na to również § 2.9 Regulaminu, zgodnie z którym, Pojazdem jest silnikowy środek transportu. Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że Organ I instancji, w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, prawidłowo przedstawił interpretację terminu „odpowiednie stosowanie”, uznając, że *„regulacja zawarta w § 12 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług jak najbardziej da się pogodzić ze specyfiką stwierdzonego stanu faktycznego.”* – (str. 3 zaskarżonej decyzji).

Strona podniosła również, że: *„Organ I instancji nie jest uprawniony do wydawania decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną na podstawie teoretycznego uznania, że może mieć miejsce jakaś sytuacja”*. Jak wskazała Strona, Organ w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji zawarł stwierdzenie: *„Teoretycznie, może mieć miejsce sytuacja, w której używający pojazd nie będzie klientem sklepu, lecz tylko korzystającym z usługi parkowania.”* W oparciu o powyższe stwierdzenie Strona wywiodła, że przykładowo przytoczona przez Organ sytuacja jest elementem ustalonego stanu faktycznego warunkującego zastosowanie sankcji za naruszenie obowiązku informowania o cenach.

Zdaniem Organu, nie sposób zgodzić się z taką argumentacją. Przede wszystkim powyższe zdanie zostało wyrwane z kontekstu, podczas gdy w decyzji zostało ono użyte przez organ celem uzasadnienia, iż kontrolowany parking jest parkingiem ogólnodostępnym: *O ogólnodostępności parkingu świadczą też § 3.2 i § 3.5 Regulaminu odnoszące się odpowiednio do sytuacji korzystania z parkingu po zamknięciu sklepu i do odstąpienia od umowy najmu miejsca parkingowego. Teoretycznie, może mieć miejsce sytuacja, w której używający pojazdu nie będzie klientem sklepu lecz tylko korzystającym z usługi parkowania. W związku z powyższym w przedmiotowej sprawie należy wprost stosować § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, co oznacza, że cennik uwidacznia się w taki sposób, aby był on czytelny dla kierowców pojazdów zbliżających się do stacji, poruszających się po drogach publicznych.”* – (str. 4 decyzji).

Ponadto termin „teoretycznie” zawarty w zdaniu cytowanym przez Stronę, dostatecznie świadczy, iż nie chodzi o żadną wykreowaną przez organ sytuację, którą uczyniono by elementem stanu faktycznego. Organ po raz kolejny przywołuje w tym względzie normę zawartą w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z § 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, że przedsiębiorca w miejscu sprzedaży usług

ma obowiązek uwidaczniania cen w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Niedopełnienie tego obowiązku rodzi sankcję przewidzianą w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach zgodnie z którym jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Jak już wskazano powyżej ustalony stan faktyczny jednoznacznie wskazuje, iż Strona nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku uwidocznienia cen, co nastąpiło poprzez brak umieszczenia informacji o cenach w sposób umożliwiający zapoznanie się z nią kierowcom poruszających się po drogach publicznych przybliżających się do parkingu. A zatem dla stwierdzenia, że przedmiotowy obowiązek nie został dopełniony nie ma znaczenia, czy z kontrolowanego parkingu ktoś korzystał i czy był to klient sklepu ALDI.

Z tego też względu podniesiony zarzut jest bezzasadny,

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Stopień naruszenia obowiązków jest to jedna z przesłanek wpływających na wymiar kary. Przy jej rozpatrywaniu, należy odwołać się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, zgodnie z którym w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W niniejszej sprawie, w toku przeprowadzonej kontroli, stwierdzono nieprawidłowość w informowaniu o cenach polegającą na niewidocznieniu ceny za miejsca parkingowe w taki sposób, aby była czytelna dla kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca postojowego a poruszających się po drogach publicznych.

Kolejna przesłanka, wskazana w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach to dotychczasowa działalność przedsiębiorcy. Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym Strona prowadzi działalność gospodarczą od 13 marca 2017 r. Analizując powyższą przesłankę należy zauważyć, iż Małopolski WIIH nie stwierdził by Strona wcześniej naruszyła przepisy ustawy o informowaniu o cenach. Ponadto, w drugim dniu kontroli stwierdzono, że cena za miejsce parkingowe została uwidoczniona w sposób czytelny dla kierowców znajdujących się na drodze publicznej, choć w piśmie z dnia 29 maja 2020r. Strona w odpowiedzi na wystąpienie pokontrolne oświadczyła, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu co do stosowania przepisów w sposób wskazany przez Małopolskiego WIIH. Z drugiej jednak strony, należy zwrócić uwagę, że okres pomiędzy odebraniem zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli a jej rozpoczęciem wyniósł 23 dni, co w zupełności wystarczało na poszukiwanie i usunięcie stwierdzonych uchybień.

Odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ww. ustawy należy stwierdzić, że Małopolski WIIH na podstawie posiadanych informacji o wielkości obrotu i przychodu strony prawidłowo uznał, że strona mieści się w kategorii mikroprzedsiębiorców, w myśl ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Małopolski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 500 zł na ww. przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia. Należy przy tym wskazać, że zgodnie z dyrektywą nr 98/6/WE kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające, przy czym wszystkie trzy przesłanki należy traktować równorzędnie. Zdaniem Organu, kara wymierzona w oparciu o dyrektywy wymiaru kary określone w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach realizuje cele kary jakie są wskazane w w/w dyrektywie.

Zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, zaś ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, która spełnia nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Z zebranego materiału nie wynika również, by na stronę była wcześniej nakładana administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny organ. Należy więc stwierdzić, że organ pierwszej instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa.

Natomiast, zgodnie z art. 189f § 2 kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia

Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie w/w przepisu. Strona wskazuje w odwołaniu, że „(...) jest oczywiste i zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, że odwołujący się jako przedsiębiorca z pewnością po otrzymaniu postanowienia od organu z wyznaczeniem terminu do usunięcia naruszeń dokonałby ich usunięcia.” Organ zwraca jednak uwagę, że pismem z dnia 23 marca 2020 r., w ramach wystąpienia pokontrolnego, Małopolski WIIH wniósł o uwidocznienie cen za parking w taki sposób aby były czytelne dla kierowców pojazdów zbliżających się do miejsca postojowego poruszających się po drogach publicznych. Strona pismem z dnia 29 maja 2020 r. oświadczyła, że „ (...) nie może zgodzić się ze stosowaniem przepisów w sposób wskazany przez WIIH bowiem sposób ten jest inny, niż wynika to z literalnej wykładni przepisów Rozporządzenia. Stąd też Spółka podnosi, że sposób ujawnienia cen jest prawidłowy.” Tym samym, jeżeli Strona kwestionuje stanowisko organu odnośnie stosowania przepisów,

to nie sposób uznać, że zastosuje się ona do zaleceń organu zawartych w postanowieniu wydanym na podst. art. 189f § 2 pkt 1 kpa.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary, a co za tym idzie, zarzut naruszenia niezastosowania art.189f kpa należy uznać za bezzasadny.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara została ustalona prawidłowo w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu cenach.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

*Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/*

Otrzymują:

1. pełnomocnik TD System Sp. z o.o.,
2. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Krakowie
3. a/a